

των· τὸ ἐντόπιον βαμβακερὸν πανί, τὸ ἐντόπιον δύμητον, ἢ σαγάκι εἶναι ἀσυγκρίτως ὑγιεινότερα ὅλων τῶν ταντελῶν, καὶ ὅλων τῶν μεταξωτῶν τοῦ κόσμου ὑφασμάτων, ἀρκεῖ μόνον τὰ ἐνδύματά των νὰ ᾖναι πάντοτε καθαρὰ.

Τώρα δέ, ὅτε βεβαίως θὰ εὐπορίσωσιν οἱ χωρικοί, ἃς ἐπιστήσωσιν ὀλίγον τὴν προσοχὴν των καὶ εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των· ὅσον ἐντιμὸν εἶναι τὸ νὰ διαδέχεται ὁ υἱὸς τοῦ γεωργοῦ τὸ πολύτιμον ἐπάγγελμα τοῦ πατρὸς του, τοσοῦτον αἰσχρὸν εἶναι τὸ νὰ κληρονομῇ καὶ τὴν ἀμάθειάν του· ἐπὶ τῆς νεωνικῆς των ἡλικίας οἱ πατέρες μας ἅπαντες ἦσαν δοῦλοι τῶν τούρκων, οὔτε σχολεῖα τότε εἶχον, οὔτε τρόπους διὰ νὰ μάθουν γράμματα· σήμερον ὅμως, ὅτε εἴμεθα ἐλεύθεροι, εἶναι ἐντροπὴ ὁ υἱὸς τοῦ γεωργοῦ νὰ μὴ γνωρίζῃ τὰ κοινὰ τοῦλάχιστον γράμματα, τὰ ὅποια εὐκολώτατα δύναται νὰ μάθῃ, ἐὰν συχνάζῃ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου του· ἢ τοῦ παρακειμένου χωρίου· τὰ γράμματα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς κάθε ἄνθρωπον, ἂν θέλῃ νὰ ᾖναι καὶ ὀνομάζεται λογικός· ἄλλως κατ' οὐδὲν διαφέρει τῶν τῶν ἀλόγων ζώων· αἰωνίως θὰ ᾖναι δοῦλος τῶν γνωριζόντων γράμματα, αἰωνίως θὰ ἐξαπατᾶται ὡς ἀμαθὴς ἀπὸ τοὺς γραμματισμένους κομματάρχας· αἰωνίως θὰ δολιεύωνται τὴν ψῆφόν του, καὶ αἰωνίως θὰ τὸν ἐξαπατᾷ ὁ εἰσπράκτωρ, ζητῶν δύο φορὰς καὶ τρεῖς τὸν αὐτὸν φόρον· ἃς φροντίσῃ νὰ ἐκπαιδευθῇ κατὰ τι ὁ λαὸς διὰ νὰ μὴ καταπιέζεται καὶ ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ ἀπὸ τοὺς χωροφύλακας· πρὸ πάντων δὲ ἃς παύσῃ πρὸς Θεοῦ νὰ ὀμιλῇ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὴν Ἀλβανικὴν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Σμικρόν τι μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Μ. ἐν Ἑλλάδι δύο τινας ἐξεφράσαμεν δημοσίᾳ εὐχάς, τὴν *ἐρίσχυσιν* τῆς γεωργίας διὰ τοῦ περὶ λειβαδίων δενδροφυτείας καὶ κτηνοτροφίας φυλλαδίου ἡμῶν, καὶ τὴν *ἀνεύρεσιν* ὑδάτων διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ποσίων καὶ ποτιστικῶν ὑδάτων. Ἡ εὐμενὴς ὑποδοχὴ, τῆς ὁποίας ἡξιώθησαν ἀμφότερα τὰ προχειρότατα ἡμῶν ἔργα ἐκεῖνα μᾶς παρέσχε μὲν πολλὰς χρηστὰς ἐλπίδας περὶ ταχείας ἐκπληρώσεως τῶν εὐχῶν μας καὶ συνετέλεσε μεγάλως εἰς

τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκδόσεως τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν, οὐδέποτε ὁμῶς ἠλπίζαμεν, οὔτε ἡμεῖς αὐτοί, ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τῶν εὐχῶν μας ἐκείνων ἤθελε γείνει τοσοῦτον ταχέως.

Σήμερον δὲ, ἐκφράζοντες τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, μετὰ συγκινήσεως ἀναγγέλλομεν, ὅτι ἀμφότεραι αἱ εὐχαὶ ἐκεῖναι σχεδὸν ἐξεπληρώθησαν ἤδη, ἢ εὐρίσκονται ἐν τῷ ἐκπληρωθῆναι. Καὶ ἡ μὲν γεωργία περιττὸν εἶναι ν' ἀποδείξωμεν ἐν ταῦθα διὰ πολλῶν κατὰ πόσον θὰ ἐνισχυθῇ διὰ τὴν κτηματικῆς τραπέζης, πρὸς σύστασιν τῆς ὁποίας προχθὲς ὑπέβαλεν ὁ ὑπουργὸς Κ. Κουμουδούρος τὸ ἀρμόδιον νομοσχέδιον εἰς τὴν ἔθνοσυνέλευσιν, καὶ διὰ τῆς συστηθείσης ἤδη γεωργικῆς ἐταιρίας, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἔγκρισιν καὶ σύστασιν συνετέλεσαν δραστηρίως οἱ ὑπουργοὶ Κύριοι Βάλβης καὶ Αὐγερινός, ἡ δὲ δίψα θέλει ἀποχαιρετίσει ἐντὸς ὀλίγου διὰ παντὸς τὴν Ἀττικὴν.

Μόλις μὲν ἐδημοσιεύσαμεν τὴν περὶ ὑδάτων πραγματείαν καὶ ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Κύριος Βούλγαρις συνέστησεν ἐπιτροπὴν, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ περὶ ὑδάτων. Μόλις δὲ ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ Κ. Κουμουδούρος καὶ, παραβλέπων πάσας τὰς δυσχερείας, διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐργασία ἤρχισε πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐντὸς τῆς κοίτης τοῦ Ἰλυσσοῦ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ριζαρείου σχολῆς, καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου σήμερον εἶναι βεβαιωτάτη. Ἐκ δὲ τῆς ἄχρι τοῦδε ἐργασίας ἐξάγεται ὅτι καὶ ἄνευ τοῦ ἑραχίνου ὑδατος θὰ εἰσέρχεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν πόλιν ἄφθονον Ἰλυσσειον, διαυγές, χωνευτικὸν καὶ καθαρὸν ὕδωρ. Ἄχ πόσῃ μεγάλῃ εὐχαρίστησιν αἰσθάνεται τις, ὅταν βλέπῃ ἐκπληρουμένας τοιαύτας ἐθνικὰς εὐχάς! πόσον σεμνύνεται, ὅτι ἀνήκει εἰς ἔθνος τοσοῦτον νοῦμον καὶ τοσοῦτον μεγάλως κηδόμενον ὑπὲρ τοῦ μέλλοντός του! τί εὐχάριστον πρᾶγμα εἶναι τὸ νὰ λαλῇ τις εἰς ὧτα ἀκουόντων! οἷα ἀθάνατος δόξα ἀναμένει τοὺς ὑπουργοὺς ἐκείνους, οἵτινες, καίτοι περισπώμενοι ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐπὶ ἀνωμάλων περιστάσεων ὑπηρετοῦντες, φροντίζουσιν ὁμῶς καὶ πρὸς σύστασιν κτηματικῆς τραπέζης καὶ πρὸς σύστασιν γεωργικῆς ἐταιρίας καὶ πρὸς κατάσβεσιν τῆς δίψης τῶν πολιτῶν. Ἐπὶ τοῦ εἰκοσαετοῦς δημοσιογραφικοῦ ἡμῶν σταθμοῦ καυχόμεθα, ὅτι οὐδέποτε διέφυγε τοῦ ἔρκους τῶν ὁδόντων ἡμῶν κολακεία ὑπὲρ ὑπουργῶν· τοῦναντίον μάλιστα εὐλόγως δύναται τις νὰ μᾶς μεμφθῇ ὡς λίαν τραχέως ἐξελέγξαντας τὰς ἁλλείφεις τινῶν τούτων· σήμερον ὁμῶς καθίσταται ἐγκλημα,

νομίζομεν τὸ νὰ μὴ ἀποδώσωμεν εἰς τοιούτους ὑπουργοὺς τὸν προσήκοντα ἔπαινον.

Ὁμοία τῆς γενομένης ἤδη ἐπὶ τοῦ Ἰλυσσοῦ ἐργασίας ἐὰν γείνη ἀμέσως καὶ ἐπὶ τοῦ Κηφισοῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ Ἡριδανοῦ, εἵμεθα πεπεισμένοι πληρέστατα, ὅτι θὰ ἐπιφέρει αἰσιώτερα ἀποτελέσματα· καὶ τότε σύμπασα ἡ πεδιάς τῆς Ἀττικῆς θὰ καλυφθῇ ἢ ὑπὸ δένδρων παχυσκίων καὶ προσοδοφόρων, ἢ ὑπὸ λειβαδίων πολυτίμων. Αἱ δὲ ἄμπελοι, αἱ ἐλαῖαι καὶ τὰ πεύκη τότε θὰ καλύψωσι τὸ ἐκ τῆς γυμνότητος τῶν ὀρέων μας αἶσχος, διότι ἐκεῖ εἶναι ἡ φυσικὴ θέσις των καὶ οὐχὶ εἰς τὰς πεδιάδας. Τὸ δὲ ὑμῆττειον ἔλαιον τότε καὶ ἡ Κορυδαλῖος ῥητίνη, ἐφάμιλλα τοῦ ὑμῆττείου μέλιττος, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ λυκαβήτειος οἶνος, εἵμεθα πεπεισμένοι πληρέστατα, ὅτι τάχιστα θὰ συναγωνισθῶσι μετὰ τὰ καλλίτερα ἔλαια, μετὰ τὰς καλλιτέρας ῥητίνας καὶ μετὰ τοὺς ἐκλεκτοτέρους οἶνους τοῦ κόσμου.

—Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν Κυρίων συνδρομητῶν μας, ἐὰν καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἐβραδύναμεν κατὰ τι τὴν ἔκδοσιν τοῦ κατὰ τὸν Αὐγουστον φυλλαδίου, κ' ἐπισπεύσαμεν τὴν τοῦ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, συνεκδοῦντες σήμερον ἀμφοτέρω συνάμα εἰς ἓν. Ἡ σπουδαιότης τῆς ὕλης μᾶς ἀναγκάζει νὰ καταφεύγωμεν ἐνίοτε εἰς τὸ μέτρον τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν κατακερματισμοῦ σπουδαίων πραγματειῶν. Ἄλλως πᾶς τις γινώσκει, ὅτι ἡ εἰς τὸ Γαλλικὸν μετάφρασις τοῦ καταστατικοῦ τῆς Γεωργικῆς ἐταιρίας ἔργων ἤτο ἀναγκαιοτάτη, ἔν' ἀποστομίσωμεν τοῦλάχιστον διὰ τινῶν τοὺς ἀεινάως συκοφαντοῦντας ἡμᾶς ἄλλοεθνεῖς καὶ Ἕλληνας, ὅτι δὲν φροντίζομεν πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν παντοειδῶν πόρων τοῦ Κράτους, καὶ τῆς ὕλικῆς εὐημερίας τῶν κατοίκων. Ἀλλὰ μόνον ὁ μὴ μεταφράσας καὶ μὴ δημοσιεύσας Γαλλιστὶ ἐν Ἑλλάδι ἀγνοεῖ τὰς πρὸς τοῦτο δυσχερείας. Οἱ πλείστοι τῶν σοφιστικῶν μας ἐνταῦθα ἀγνοοῦσι τὴν Γαλλικὴν, στοιχειοθετοῦσι δὲ μηχανικῶς. Τούτου ἕνεκα καθίσταται δυσχερέστατον νὰ διορθώσῃ τις τὰ τυπογραφικὰ σφάλματα, καὶ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ τις καθ' ὁλοκληρίαν ταῦτα καὶ μετὰ τὰς ἀπείρους τυπογραφικὰς διορθώσεις. Ὅθεν ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ δι' αὐτὰ τὰ τυπογραφικὰ σφάλματα, ὅσα ἤθελεν εὑρεῖ εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ καταστατικοῦ.

—Τὸ θέρος ἐφέτος εὐτυχῶς ἦτο λίαν εὐάρεστον, πλὴν τινῶν ἡμερῶν ὑπερβολικοῦ τῷ ὄντι καύσαντος, καθ' ὅλας τὰς ἐπιλοίπους ἡμέρας εἶχομεν λίαν εὐάρεστον καὶ τερπνὸν θέρος ἐν Ἑλ-

λάδι· τούτου ἕνεκα καὶ τὰ νοσήματα κατὰ μὲν τὰ ξηρὰ κλίματα ἦσαν σπάνια, κατὰ δὲ κάθυγرا ἐπλεόνασαν διὰ τὰς ἐκτάκτως συμβάσας ἐφέτος κατὰ τὸ θέρος βροχάς. Περιττὸν εἶναι νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ ἐπικρατέστατα κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα κλίματα νοσήματα ἦσαν διαλείποντες πυρετοὶ, οἵτινες ἤδη κατὰ δυστυχίαν ἤρχισαν νὰ φαίνωνται πυκνώτεροι καὶ κατὰ τὰ ξηρὰ κλίματα.

— Χθὲς τὴν 20 Αὐγούστου ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ κτηματικῆς τραπέζης νομοσχεδίου, αὔριον δὲ τὴν 22 ἐλπίζομεν ν' ἀποπερατωθῇ πᾶσα συζήτησις καὶ νὰ ψηφισθῇ ὁ πρὸς σύστασιν αὐτῆς νόμος.

— Κατὰ τινὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μετὰ πολλύμηνον παῦσιν τῆς εὐλογίας, διστυχῶς ἐπανεσκήψε τὸ ἐπάρατον τοῦτο νόσημα· ἡ δὲ Κυβέρνησις καταβάλλη πᾶσαν τὴν δυνατὴν προσπάθειαν, ἵνα ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος διὰ παντός τοῦ ὀλεθρίου τούτου καὶ φθοροποιοῦ ξένου.

— Ἡ πρὸς ἀνεύρεσιν ὑδάτων ἐν τῷ Ἰλυσσῶ ἐργασία ἐξακολουθεῖ· ἤδη δὲ μία μόνη δισχέρεια παρίσταται, ἡ ἐκ τῆς πλησμονῆς τοῦ ὕδατος, ἕνεκα τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσιν οἱ ἄνθρωποι· ἀλλὰ καὶ οἱ δισχέρεια αὕτη θὰ ὑπερνικηθῇ, καὶ πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν θὰ καταβάλλη πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ἀποπερατωθῇ τὸ ἔργον τοῦτο ἐπὶ τῆς ὑπουργείας του καὶ συνδέσῃ οὕτω τὸ ὄνομά του μὲ μίαν τόσῃ πολύτιμον εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Ἄχ μὲ πόσα κοινοφελεῖ πράγματα ἤθελεν προικισθῇ πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος οὗτος, ἐὰν μὴ ὑπῆρχε παρ' ἡμῖν ἡ ὀλεθρία μὸδα τοῦ ν' ἀλλάσωμεν συνεχῶς τοὺς ὑπουργοὺς, καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς καὶ ὅλους σχεδὸν τοῦ Κράτους τοὺς ὑπαλλήλους. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀρθοποδήσωμεν, ἐὰν μὴ γείνη μόνιμος ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων· καὶ εἶναι πολὺ δύσκολον πρᾶγμα νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ ὁ καλλίτερος ὑπουργός, ἐφ' ὅσον γινώσκει, ὅτι προσωρινὸς ὑπηρετεῖ.

— Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς Κυρίους συνδρομητὰς ἡμῶν νὰ μὴ ἐραδύνωσι τὴν ἀποστολὴν τῆς συνδρομῆς αὐτῶν, διότι ἄλλως εἰμεθα ἠναγκασμένοι νὰ διακόψωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀποστολὴν τῶν φυλλαδίων. Παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον ἀνταποκριτὴν Βουκουρεστίου νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ . . .